No. 35. Dingsdag, 21 Maart. Ao. 1848.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, den 17 Maart 1848.

(6488) Alzoo de Administrateuren der Plantagien *Hamburg* gelegen in de divisie *boven Cottica* en *Visserszorg* gelegen in de divisie *beneden Commewijne*, zich bij rekeste aan het Gouvernement hebben geadresseerd, met verzoek om de Slavenmagt der eerstgemelde Plantagie, van den naam van dat Effect af-op dien van laatstgenoemde over te doen schrijven.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten redenen van oppositie daartegen te hebben, in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van *veertien* dagen na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie aanteekening ter Gouvernements-Secretarie te doen.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, den 17 Maart 1848.

Van wege Zijne Excellentie den Heere Gouverneur dezer Kolonie, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daartoe gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden, aan de navolgende Slaven, als:

1o. Aan het Slavenkind *Johan*, toebehoord hebbende aan P. A. FLAMMENBERG.

2o. Aan de Slaven *Fanny*, *Zemire*, *Adriaan* en *Henriette*, afkomstig van de Weduwe R. BELMONTE.

3o. Aan de Slavin *Hendrina* en hare dochter *Josephina*, toebehoord hebbende aan den Boedel van wijlen JAN SCHOUTEN.

4o. Aan de Slavin *Diana*, toebehoord hebbende aan J. C. KÄHLEKE.

5o. Aan de Slaven *Christina*, *Keetje* en *Johan*, toebehoord hebbende aan M. A. DE VRIES.

6o. Aan de Slavin *Christina* en hare dochter *Henrietta*, toebehoord hebbende aan H. N. W. REIJKE. — En

7o. Aan de Slavin *Maria*, het laatst gestaan hebbende onder Straatvoogdij van C. L. G. VAN AMSON,

en dat gemelde gemanumitteerden voortaan de namen zullen voeren, van:

1o. JOHAN HARRIJ FLAM.
2o. FANNIJ HENRIETTE BRAAN.
ZEMIRE BRAAN.
ADRIAAN BRAAN.
HELENA HENRIETTA BRAAN.
3o. ELISABETH HENDRINA KANSTEIN.
JOSEPHINA KANSTEIN.
4o. DIANA HEUVEL.
5o. CHRISTINA ELISABETH HEESTER.
CORNELIA JOHANNA HEESTER.
JOHAN CHRISTIAAN HEESTER.
6o. CHRISTINA GRASVELD.
HENRIETTA GRASVELD, en
7o. MARIA HELD.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, den 17 Maart 1848.

(6486) Alzoo de navolgende personen zich bij rekeste hebben gewend, om voor Slaven *Brieven van Manumissie* te erlangen, als:

1o. T. W. B. WILKENSON, voor de hem onder den last des vrijdoms toebehoorende Slaven *Mary*, *Isabella* en *William*.

2o. E. J. A. en PETRONELLA MAY, voor de haar onder den last des vrijdoms toebehoorende Slavin *Johanna* 1e.; en

3o. S. M. GOMPERTS, voor de haar onder den last des vrijdoms toebehoorende Slavin *Clasina*.

Zoo worden al degenen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie daartegen te hebben, opgeroepen, om, van hun vermeend regt of pretentie, wat betreft het eerstgemelde verzoek, binnen den bij anticipatie van den gewonen termijn van aankondiging bepaalden tijd van *acht* dagen, en met betrekking tot de andere, binnen den tijd van *drie* weken, aanteekening ter Gouvernements-Secretarie te doen.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, den 20 Maart 1848.

Bij Gouvernements-resolutie van den 17den dezer maand No. 387, is aan den minderjarige CORNELIS JOHANNES BARLO toegestaan, om met weglating van zijnen familienaam van BARLO, dien van DE JONGH aantenemen, en zich alzoo voortaan te noemen:

CORNELIS JOHANNES DE JONGH.

De Gouvernements-Secretaris,
(6503) J. Æ. LISMAN.

Burgerlijke Stand.

PARAMARIBO, den 17 Maart. 1848.

Heden zijn in ONDERTROUW opgenomen:

EDUARD WAMEL
en
THERESIA VARSSEL.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
P. FAERBER.

Administrative Policie.

De Procureur Generaal brengt ter kennis van de Ingezetenen, dat, naar aanleiding en ter handhaving der bepalingen, vervat in de NOTIFICATIE *van den* 13*den Maart ll.* (*G. B. van dit Jaar sub No.* 3), *betrekkelijk:* HET IN REINEN EN GOEDEN STAAT HOUDEN DER STRATEN EN WEGEN BINNEN DE STAD *PARAMARIBO* EN DERZELVER BUITENWIJKEN te rekenen van MAANDAG DEN 27sten *Maart* e. k., DAGELIJKS DE VEREISCHTE SCHOUWINGEN EN OPNEMINGEN *zullen worden gedaan*, zoo dat de eigenaren of bewoners der huizen en erven, ieder voor zooveel hem aangaat, worden aangemaand, om zich de nog gegevene dagen ten nutte te maken, ter voorkoming van poenaliteiten.

Paramaribo, den 20 *Maart* 1848.

De Procureur Generaal voornoemd,
PH. DE KANTER.

Administratie van Financien.

Een vrij persoon, van goed gedrag kunnende doen blijken, en genegen zijnde om zich als *Knecht* of *Oppasser* in 's Lands Waag te verhuren, gelieft zich daartoe bij den Waagmeester aan te melden.

Paramaribo, den 20 *Maart* 1848.

De Administrateur van Financien,
CH. LEERS.

Schutterij van Paramaribo.

Het *Aanslag-Register* der CONTRIBUTIE PLIGTIGEN over dit jaar in gereedheid zijnde, zoo worden belanghebbenden geinformeerd, dat hetzelve van *heden* af, tot en met den 28sten dezer, bij den Kwartiermeester ter inzage is liggende.

Paramaribo den 21 *Maart* 1848.

De Majoor Kommandant der Schutterij voornoemd,
HELB.

(5410) Over *een* jaar en *zes* weken, den dag en datum nader te bepalen, zullen fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, als beheerende de onderstaande aandeelen, in de volgende PLANTAADJEN, in het openbaar doen verkoopen:

Een zesde aandeel in de Plantaadje *MANHEIM*.

En

Een twaalfde aandeel in de Plant. *ELK 'T ZIJN*, aankomende W. G. en Wed. A. VAN DER HOOP.

Een twaalfde aandeel in de Plant. *MANHEIM*

En

Een Vier en twintigste aandeel in de Pl. *ELK 'T ZIJN*, voor zoo ver bij het voornoemd Departement bekend, toebehoorende in Vrucht gebruik, aan opgenoemde.

Een zesde aandeel in de Plant. *MANHEIM*

En

Een twaalfde aandeel in de Plant. *ELK 'T ZIJN*; aankomende de weduwe F. S. C. P. VAN DER HOOP. Met de daartoe behoorende GEBOUWEN, SLAVEN, GRONDEN &a, beiden gelegen aan de rivier boven *Cottica*, ter linkerhand in het afvaren, tusschen de Plant. *de Vrede* en *Annasburg*.

Paramaribo, den 11 *Maart* 1848.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(6496) *SEQUESTERS* der Plantaadje *Kleinhoop*, bieden bij inschrijving (mits de prijzen en monsters goedgekeurd worden) de levering der navolgende SLAVENGOEDEREN, als:

96 groote *Negerkoeden*.
24 kleine dito dito.
96 groote dito *Duffels*.
24 kleine dito dito.
6 *Waakrokken*.
1165 Ellen *Osnabrugs Linnen*.
850 » *Vriesch Bont*.
292 » *Salempoeris*.
100 *Spiegeltjes*.
100 *Kammen*.
100 *Matrozen Messen*.
100 *Scharen*.
40 *Scheermessen*.
100 *Tonteldozen* en *Stalen*.
150 *Vuursteenen*.
500 *Vischhoeken*.
5 ℔ wit } *Garen*.
5 » blauw } *Garen*.
117 *Boezeroenen*.
1000 *Naainaalden*.
96 *Wolle Dekens*.

Zullende de inschrijvings-billetten, vergezeld van monsters, worden aangenomen ter Griffie van het Geregtshof tot Maandag den 3den April e. k., des morgens ten *half negen* ure.

Paramaribo, den 18 *Maart* 1848.

[6526] De waarnemende Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 24 Maart 1848, des voormiddags om *half* 9 ure ten overstaan van den Heer Commissaris uit gemeld Hof publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven met namen: *Sucesse*, *Lindoll*, *Agoeba*, *Eva*, *Eduard*, *Elisabeth* of *Dida*, *Mietje*, *Emelia*, *Marigo*, *Saraatje*, *Truitje*, *Marianna*, *Mina*, *Catharina*, *Frits* en *Jacques*, aankomende J. P. TAFARES.

Paramaribo, *den* 20 *Maart* 1848.

A. DE RANDAMIE, §.

Handels-crisis in Engeland.

Het *Journal des Débats* besteedt het volgende artikel tot het beschrijven der werking, welke de geld-crisis op den toestand der Engelsche bank gehad heeft, en wederkeerig van den invloed, dien de maatregelen, door de bank genomen wordende, op de crisis oefenen.

»In de handelscrisis, waarvan Engeland op dit oogenblik de pijnlijke werking ondervindt, en welker invloed al de volken van het Vaste Land insgelijks gevoelen, vertoont zich de Engelsche bank en het muntstelsel des lands, dat op deze spil draait, als op den voorgrond. Wij willen hiermede niet zeggen, dat de bank de oorzaak der crisis is, ofschoon men haar dag aan dag beschuldigt dat zij die door de verkeerde maatregelen, welke zij vrijwillig neemt of die haar door hare instelling worden voorgeschreven, doet voortduren; wij bedoelen alleen, dat de bank elk oogenblik; door de opgaaf van haren toestand en door den aard der pogingen, welke zij doet of die van haar gevorderd worden; het bijzonder kenmerk aan den dag legt, hetwelk de crisis neemt, de ongelukken, die plaats hebben, en die, welke men voorziet of vreest. Zeker is het ook, dat de regelen, welke de bank volgt, en de verpligtingen, welke de wet haar oplegt, naar mate zij wèl of kwalijk ontworpen, wèl of kwalijk uitgelegd worden, het harde der crisis temperen, of ook integendeel haar nijpender en verderfelijker maken kunnen. Uit dit oogpunt is de wijs, waarop de bank van Engeland werkt, een zeer belangrijk voorwerp van waarneming voor allen, die zich met het practicaal verkeer bezig houden. In een woord, hetgeen thans in de Londensche City en in de Engelsche handelswereld gebeurt, kan als een der opmerkelijkste proefnemingen beschouwd worden, die immer geschied zijn omtrent deze instellingen van crediet, welke al de nijverheid oefenende natiën op dit oogenblik naar hare behoeften pogen te wijzigen.

»Banken hebben eene dubbele nuttigheid. Zij stellen aanzienlijke kapitalen ter dienst des handels en der nijverheid, voor derzelver dagelijksche verrigtingen. Zij vervangen, in den ruil der waren, een zeer kostbaar middel, de gouden en zilveren munt, door een veel bezuinigender teeken, blaadjes papier. Deze beide verrigtingen der banken staan in onderling verband en ondersteunen zich weêrkeerig. De banken kunnen goedkoop den handel voorschotten toestaan, omdat hetgeen zij den handelaren voor hunne wisselbrieven verstrekken, haar niets of nagenoeg niets kost. Zij kunnen veel papier uitgeven, dat onder het publiek voor gelijke waarde als het geld rondloopt, omdat men weet dat achter dat papier, en als waarborg daarvan, in het portefeuille der bank wisselbrieven aanwezig zijn, die tot zeer wezentlijke verhandelingen betrekking hebben en bekleed zijn met de handteekening van verscheiden achtingswaardige kooplieden, die zich daarbij met hun geheel vermogen, ja met hunne vrijheid verbinden, dat die wissels op den vervaltijd voldaan zullen worden.

»Opdat nu echter dat bankpapier elk oogenblik zonder bedenkelijkheid, door den eersten; aan wien een ander het in betaling aanbiedt, aangenomen worde, is men overal overeengekomen en is als wet vastgesteld, dat de bank het in open kantoor, op verlangen van den houder, tegen klinkende munt moet inwisselen. Dit is eene verpligting, van welke zij zich niet ontslaan mag, en menigmaal is zulks voor de banken eene bron van verlegenheid. Zij moeten toch steeds eene vrij groote hoeveelheid metaalmunt in kas houden, om aan de mogelijke aanvragen van terugbetaling te voldoen.

Waar is het, in gewone tijden vinden zij eene minst genomen toereikende hulpbron in de haar in bewaring gegevene muntspecien, welke de bijzondere personen haar vrijwillig komen brengen, opdat deze sommen er in meerdere veiligheid zouden zijn, en ook omdat door het zamenbrengen dier kasgelden in de bank de afrekingen van het eene handelshuis met het andere hoogst gemakkelijk worden. Bij deze bewaargelden der bijzondere personen voegen de regeringen die, welke ongebruikt in de schatkist zouden slapen; welk alles maakt, dat eene groote bank, als de bank van Engeland en de bank van Frankrijk gewoonlijk, zonder dat het haar iets kost, meer klinkende munt heeft dan zij behoeft, om de inlossing van haar papier te verzekeren.

»Maar ontstaan er nu moeijelijke omstandigheden van zekeren aard, verspreidt zich, met grond of niet, onder het publiek, een plotselinge schrik omtrent de solvabiliteit der bank, dwingt eene teugellooze speculatie of eene gebiedende behoefte den handel, kostbare metalen naar buitenslands te zenden, omdat hij den buitenlander niet op staanden voet met andere waar betalen kan, alsdan komt men onophoudelijk aan de bank klinkende munt afvorderen. Onafgebroken gaat er daarvan weg, en er komt niets weder van in; allengskens geraakt de bank in eenen staat, dat zij haar papier niet langer, gelijk de wet haar zulks gebood, kan inwisselen. Ziet zij zich tot zulk een uiterste gebragt, zoo wordt zulks voor geheel het land een vreeselijke schok.

»Wanneer dan ook eene bank haar voorraad van klinkende munt ziet verminderen, begint zij op hare verdediging te denken. Niet alleen doet zij pogingen, om zich van buiten specie te verschaffen, (daarom was het dat, in 1839, de bank van Engeland 50 millioen van de bank van Frankrijk ter leen nam, en daarom ook hebben dit jaar de bank van Engeland en de bank van Frankrijk hare staatsrenten tegen goud aan den Keizer van Rusland verkocht), maar zij wordt strenger in hare uitgiften, zij weigert aan de nijverheid een deel der voorschotten, welke deze niet missen kan; om aan hare verbindtenissen te voldoen en hare werkzaamheid voort te zetten. Eene crisis ontstaat, of, is zij er reeds, zoo verergert zij voor een tijd.

»Zie daar nu juist, wat thans in Engeland gebeurt. Het land heeft buitengemeen groote schulden aangegaan, om zich gedurende dit jaar van schaarschte te voeden. Er moet klinkende munt naar buiten gezonden worden, omdat de ongewone invoer van granen alles te boven gaat, wat de uitvoer van fabrijkwaren voor het oogenblik betalen kan. De bank bekommert zich zeer over de aanhoudende, de versnellende vermindering van haar in kas zijnde geldspecie. Om te vermijden tot de noodzakelijkheid te komen hare geldbetalingen te schorsen, en om aan de buitendien zoo stellige bevelen der wet te voldoen, vermindert zij de hulp, welke zij den handel verleende; zij disconteert minder en disconteert slechts op harde voorwaarden, opdat er minder bankpapier in omloop moge zijn, voor hetwelk men haar goud kan komen afvragen. De verlegenheden, waarin de nijverheid geraakt, zijn dan allergrootst.

De handelwijs der bank is haar, zeggen wij, door de wet tot volstrekten pligt gemaakt. De bank van Engeland had, gelijk de bank van Frankrijk zulks heeft, eene groote ruimte van handelen. Zij mogt, onder hare verantwoordelijkheid, een onbepaald getal van biljetten uitgeven, zonder de hoeveelheid van kostbare metalen, welke zij bezat, in aanmerking te moeten nemen. Maar van dit haar voorregt maakte zij niet met dat oordeel gebruik, hetgeen de bank van Frankrijk over het algemeen heeft doen blijken. Men kan haar, met volkomen regt, beschuldigen, dat zij door hare onbehoedzaamheid de crisis van 1837 en van 1839 verzwaard heeft. De kamer van koophandel van Manchester heeft die beschuldiging in krachtige taal tegen haar ingebragt bij een manifest, dat in de finantieele wereld vermaard gebleven is. Op hetzelve volgde een twistgeschrijf, waaraan veel mannen van naam hebben deelgenomen, en de uitkomst van die discussie was de concept-wet, die in 1844 door Sir *Robert Peel* werd ingebragt, overeenkomstig de denkbeelden, door een der eerste handelaars uit de City, den Heer *Jones Loyd*, aangedrongen, die in het gevoerd geschil door de verstandigstdenkenden gekeurd werd, de beste oplossing der vraag te hebben aan de hand gegeven.

(*Amst. Ct.*)

SCHEEPVAART.

UITGEKLAARD.

Den 18 dezer, de Engelsche Sloep *Siljph*, Kapt. J. G. Caple, lading: 50 kelders Genever en 6 vaten Brandewijn uit het entrepot, 50 mandjes Pindas en 50 bossen banannen.

Idem, de Eng. Schoener *Ladij of the Night*, Kapt. V. Bartoccini, lading: 6 roode en 60 groene kelders Jenever uit het entrepot, 58 kistjes en 1 pijp Jenever, 5 vaten Pindas en 6 vaten Sigaren. Beiden naar Demerarij.

ADVERTENTIEN.

[6515] Wekelijks te bekomen op Plant. *Caledonia*:

400 Bossen BANANNEN;

adres bij

H. J. BLANCKE.

Goede leverbare TAIJERS en BANANNENMEEL,

te bekomen bij

[6511] H. G. ROUX, qq.

[6514] De ondergeteekende voornemens zijnde binnen kort de Kolonie te verlaten, zal in het vervolg niet anders dan zijne Hospitaal-praktijk uitoefenen.

Hij biedt te KOOP aan: zijn *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Keizer Straat*, La A. No. 241, voorzien van een ruim HOSPITAAL, en andere ZIJGEBOUWEN, alsook *twee* goede CHAISPAARDEN en BIJTUIGEN, MEDISCHE en CHIRURGICALE BOEKEN en INSTRUMENTEN, enz. enz.

Verders verzoekt hij zijne *Debiteuren* betaling te willen præsteren om vervolgingen voor te komen.

F. W. CRAGIN.

Te Paramaribo bij J. J. ENGELBRECHT.